

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

17. Dies Martii. Quantò plus honoramur, tantò plus periclitamur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

vivunt sine voluptate, imò labore, ne dicam dolore & tamen vivunt, tunè solus moriturus quia sine voluptate? Non grave putes abstinere omnibus voluptatibus: ut potuisti majoribus carere, poteris minoribus: ut potuisti multis, poteris aliis: ut potuisti pluribus, poteris reliquis. Denique, si speretâ corporis asperitate, hic cupita fruaris voluptate, teque totum immergas cæno, certo proscriberes cælo. Quod fiat, ut tibi consulas, sequere Poëtæ consilium.

*Asper erit victus, labor asper, & asper amictus,
Aspera cuncta tibi, si vis super æthera scribi.*

17. DIES MARTII.

Quantò plus honoramur, tantò plus periclitamur. *S. Augustin. in Psal. 10.*

Nec I. **I**N nullum opus futiliùs impeditur honor. **I**stra opera, quàm ut nanciscamur honorem: utpote cùm sit periculosa plenum aleæ, nunquam acquisitis est pretium opera. Nemo altiùs cadit, quàm qui altiùs ascendit. Quidquid exterris est sublime, obnoxium est ruinae. Ubicumque est fastigium, illic finitimum est præcipitium. Quantò igitur est excelsior gradus, tantò est profundior casus. Primum quod feriunt fulmina, ut plurimum sunt culmina. Sic & fortuna illos primum dejicit, quos ut primos extrahit. Quod è salutis suggestu excidissent si ad honorem fuissent evecti? Etenim cæli via penè est in via illis qui honorum premunt semitas. Hinc affinia sunt

Martius.

Tessera.

203

sunt nomine dominatio & damnatio : qui vigitur
metuat damnari , qui expetit dominari Inhonoris
est omnis honor, nisi eo intendamus, & viribus con-
tendamus augere honorem Dei. Imò si effectes ho-
norem, hoc ipso sis indignus honore. Nemo hono-
rabilior eo, qui non tantum sua sed etiam se despexit,
non honorem modo sed honorandum. O quam
magnus animus, qui ipsam animam contemnit, qui
se rerum Dominum. Quo honorem minus aestima-
mus, plurius aestimantur. Inaestimabilis erit, qui ipsam
sui aestimationem non aestimat.

II. Deindè quid quereris tibi honorem, vel non
referri, vel auferri, qui quocumque te aspicias, te
honore indignè cognosces? Nihil es nisi peccatum,
& mendacium. Quis honoret nihil? tam dignus es
quem omnes faciant nihili, quam ipsum nihil: si sis,
imò cum sis peccator, cogeris si nolis mentiri, dicere
cum Job: (a) *Redactus sum in nihilum.* Itaque ad
nihil jam vales ultra, nisi ut contuleris ab homini-
bus. Quæ igitur insanior insania, quam velle eorum
laudibus honorari, quorum pedibus dignus es cal-
cari? Quam ridiculus opilio, qui stomacheretur se
non esse electum in Imperatorem? Quam stolidus
latro, qui dignus vel puniri gladio, vel suspendi la-
queo, postulare donari corona aut sceptro? Quid
isti merentur qui rudes, tardi stolidi, & stolones, vix
digni sunt qui sint lictores, ambiunt tamen esse Se-
natores: non merentur esse carnifices, affectant esse
Consules. Par tua est insania. Quantus quantus es,
non es nisi vanitas, imò ipsa vilitas, ne dicam per-
versitas, & putas te omni honore dignum, ac si
esses

(a) Job. 30. 15.

cesses ipsa dignitas. Pavo sit licet totus formosus oculatam floridæ caudæ pompam, ob unicum men pedum defectum, totus confunditur, & verus color illa cauda præ pudore contrahitur.

III. Denique quanta est tua utilitas, tam quoque est honor vilis. Ut honoreris non pendet à te, neque à tua industria, sed ab aliis, & aliorum libidine. Quàm igitur arduum est illud velle consequi quod tibi nunquam potes dare, quod nunquam occurreret, quod necesse est ut dent alii, ut dent multi. Quid æstimas bonum quod negare malus valet, invidus volet? Quid censes bonum quod pendet à malis? & bonum tuum quod pendet à arbitrio alieno. Si omnibus esset integrum impune tibi tuas tollere fortunas, quis te foret infortunior? Isti licentia in honore est: cuius arbitrium, illum vel tollere, vel multum imminuere. Quæ maior miseria, quàm precaria felicitas, quæ in omnium sit manu, præterquam in tua? Erit securus tua securitas, quæ pendet etiam ab hoste? quæ tot habet pericula, quod fieri possunt iudicia? Ista conditio nostra est dum ambimus honores. Aucupamur insensati, vulgi sensum, non quovis die sed hora. Probari volumus ab his quos improbamus. Itaque si sapias, noli honorem mutuari à mutabili honore, ne & tu fias varius & mutabilis, certum est enim illud proverbium:

Immutant homines mores, cum dantur honores.